

I. Az utóbb létre nem jött szerződésre tekintettel átadott gépek és alkatrészek helytelen tárolásából, illetve az esetleges műszaki avulásból eredő értékvesztése körében a jogalap nélkül birtokló rosszhiszemű birtokos felel mindazokért a károkért, amelyek a jogosultnál nem következtek volna be.

II.A bizonyítási teher átfordul, ha a fél nem adja ki az értékvesztés mértéke megállapításához szükséges gyártói, műszeres vizsgálatra a gépeket.

Alkalmazott jogszabályok: Ptk.195.§. (2)- (3) bekezdése. Pp.164.§ (1) bekezdés

Győri Ítéltábla :Gf.II.20.437/2009/37.

A Sz. V. ügyvezető által képviselt felperes 2004. február 20. napján rendelte meg az alperestől a felperes tulajdonában álló n.-i K. Panzió hőszivattyús fűtési-hűtési rendszerének berendezéseit, az ahhoz tartozó alkatrészek szállítását, és a rendszer tervezését. A megrendelés alapján az alperes vállalta 3 db hőszivattyú, 1 db hőszivattyú bojler, 1 db melegvíz tároló és 1 db fűtőpatron németországi gyártótól beszerzését és 2004. májusi leszállítását. A berendezések ellenértékeként a felperes 32.105,-- EURO-t (253 Ft/EURO árfolyamon **8.122.565 Ft**-ot) az alperesnek átutalt. A megrendelt berendezéseket – 1 db Stiebel WPWE 14K hőszivattyút, 2 db Alpha-Innotec WW 280 hőszivattyút, 1 db Alpha-Innotec WWP 300 hőszivattyús bojler, 1 db Alpha-Innotec WWS 505 melegvíztárolót és 1 db Alpha-Innotec EHZ 90 fűtőpatront – az alperes 2004. május 15. napjáig a felperesnek leszállította.

2004. március 10-én Sz. V. ügyvezetői tisztsége a felperesnél megszűnt, 2004. június 15. napjáig P. Gy., míg 2004. június 15. napjától P. É. lett a felperes új ügyvezetője. Az ügyvezető váltásra tekintettel a felek képviselői a szerződés teljesítéséről tovább tárgyaltak. A felperes 2004. augusztus 6. napján írásban hívta fel az alperest a hőszivattyús rendszer tervdokumentációja megküldésére, egyben közölte, hogy a rendszer kivitelezését is az alperesre bízna. A megrendelői igényre az alperes ügyvezetője 33 tételből álló listát állított össze a hőszivattyús rendszer helyszíni szereléséhez szükséges anyagokról, berendezésekről és alkatrészekről. Ezek ellenértékeként – előlegként – a felperes **3.125.000 Ft**-ot az alperesnek kifizetett, melyről az alperes 2004. október 5. napján állított ki számlát. A hőszivattyú üzemeltetéséhez szükséges víz-kutat és víz-visszasajtoló kutat a felperes ingatlanán kútfúró vállalkozással kivitelezte; majd a 2005. február 28. és 2005. március 8. napján kelt leveleiben szólította fel az alperest a megrendelt és kifizetett berendezések és alkatrészek, valamint a műszaki leírás és a kivitelezési terv átadására. Mivel erre nem került sor, és az alperes a hőszivattyús rendszer szerelési munkáit nem végezte el, és kiviteli terveit nem szolgáltatta, a felperes 2005. március 26. napján – érdekmúlásra hivatkozással – a szerződéstől elállt. Az elállás közlését követően az alperes 2005. május 10-én a szereléshez szükséges alkatrészek és berendezések közül **1.668.380 Ft** értékűt a szerelési helyre leszállította, ahol azonban a felperes ügyvezetőjét – P. É-t – sem személyesen, sem telefonon nem tudta elérni. Megrendelői átvétel hiányában az

anyagokat a korábbi ügyvezető által használt ingatlanban (egy oldalról nyitott színben) helyezte el, melyről a felperes ügyvezetőjét faxon értesítette.

A felperes megismételt eljárás során fenntartott keresetében 11.247.565 Ft tőke, valamint annak a 2004. március 1. napjától a kifizetés napjáig járó késedelmi kamata és perköltség megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Kérte továbbá kötelezni az alperest a részére leszállított hőszivattyús fűtési-hűtési rendszer berendezései és alkatrészei elszállítására, melyek kiadását vállalta. A felperes kereseti érvelése szerint a felek között hőszivattyús fűtési-hűtési rendszer kivitelezésére a Ptk. 407. § – 408. §-aiban szabályozott szerelési- és tervezési szerződés jött létre, melynek teljesítését az alperes jogos ok nélkül tagadta meg. (Ptk. 313. §) A felperes ezért – a késedelem jogkövetkezményeit választva – a szerződéstől elállt, amely a szerződést felbontja (Ptk. 319. § /3/ bekezdés), így az általa teljesített 11.247.565 Ft díj visszajár. Arra az esetre, amennyiben a bíróság a szerződést szállítási szerződésnek (Ptk. 379. §) tekintené, úgy annak jogos ok nélküli megtagadására figyelemmel kérte az általa teljesített ellenszolgáltatás visszafizetését. Ha pedig csupán adásvételi szerződés jött létre a felek között a berendezések- és alkatrészek átruházására, akkor pedig azért kérte az alperes kötelezését, mert az alperes elmulasztotta a Ptk. 367. § /1/ bekezdésében meghatározott tájékoztatási- és okirat átadási kötelezettségét.

Az alperes *ellenkérelmében* a kereset elutasítását kérte. Védekezése szerint a felek között szerelési- és tervezési szerződés nem jött létre, csupán a hőszivattyús rendszer berendezése és alkatrészei szállítására vonatkozó szerződés. Ezt a szerződést teljesítette, így a késedelem jogkövetkezményei nem terhelik. Másfelől azzal is érvelt, hogy az alkatrészek szállításánál a felperes ügyvezetője, P. É.nem volt elérhető, így a felperes a teljesítést nem fogadta el, mely az alperes késedelmét a Ptk. 303. § /3/ bekezdése szerint kizárja. Ugyanakkor teljesítési határidőt a felek nem kötöttek ki sem a berendezések, sem a szerelési anyagok szállítására, mely szintén kizárja az alperes késedelmét. A szerelési szerződés létrejöttének hiányát mutatja, hogy a 2004. március 23. napján kelt egy hónapig érvényes árajánlatát a felperes nem fogadta el, mely kiténik a felperes 2004. augusztus 6. napján kelt leveléből, melyben szerződéskötési szándékát kifejti.

Az elsőfokú bíróság keresetnek részben helyt adó ítéletét a Győri Ítéltábla a 2008. október 1. napján kelt *Gf.II.20.056/2008/6.* sorszám alatti végzésével hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróságot újabb tárgyalásra és újabb határozat hozatalára utasította. A másodfokú bíróság hatályon kívül helyező végzése indokolásában megállapította, hogy a felperes szerződési igényeit kielégítő, a szereléshez szükséges berendezések és alkatrészek átadását, a tervezést is magában foglaló szerelési szerződés a lényeges tartalmi elemekben való megállapodás hiányában nem jött létre. A létre nem jött szerződés alapján teljesített szolgáltatás, illetve ellenszolgáltatás az azt nyújtó félnek visszajár, tehát a felek között elszámolásnak van helye. Az elszámolás során figyelemmel kell arra lenni, hogy a felperes 2004. május 15. napja óta az alperes által leszállított, csomagolt gépi berendezéseket egy oldalról nyitott színben tárolta. Az elszámolás során tehát figyelemmel kell lenni a szakszerűtlen tárolásból eredő értékcsökkenés következményeire is.

A megismételt eljárás során a felperes kifogásolta, hogy az alperes a leszállított gépekhez nem adott át magyar nyelvű használati útmutatót, ennek átadását csupán Sz. V. volt ügyvezető tanúvallomása igazolja, akivel a felperes ügyvezetője – mint volt élettársával – perben és haragban áll. Magyar nyelvű műszaki útmutató hiányában csak a csomagolási jelzés irányadó a megfelelő tárolásra, amely szerint vizes, esős helyen a berendezéseket nem lehet tárolni, melynek a felperesi tárolás megfelelt. A Stiebel WPWE 14K hőszivattyú tekintetében kifejtette, hogy az 2005. január 1. napjától Magyarországon már nem beépíthető, tehát a felperes nem felel annak avulásáért.

Az alperes fenntartotta azt az állítását, hogy a magyar nyelvű műszaki leírást a felperes korabeli ügyvezetőjének, Sz. V.-nak átadta. Ez a műszaki leírás tartalmazza, hogy a berendezéseket nyitott helyen nem lehet tárolni, mivel a hőmérséklet ingadozás és a pára hatására tönkremehetnek. A Stiebel hőszivattyú a megrendelés idején Magyarországon forgalomban volt, az alperes pedig nem tárolásra, hanem beszerelésre szállította le. Csak a 2008. évtől nem engedélyezett az EU tagállamokban annak felhasználása a benne lévő gázok miatt. A szakértői bizonyítást követően a felperes keresetét **3.526.799 Ft**-ban elismerte.

Az elsőfokú bíróság a megismételt eljárásban fellebbezéssel részben támadott *ítéletével* kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 8.655.336 Ft tőkét, valamint annak a 2004. március 1. napjától járó „a Ptk. 301/A. §-ban foglaltak szerinti” késedelmi kamatát. Kötelezte egyben a felperest, hogy egyidejűleg adja ki az alperesnek az ítéletben részletesen meghatározott 13 tétel berendezést – és alkatrészt. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Az elsőfokú bíróság a megismételt eljárás során a felperesnél tárolt gépek értékcsökkenésére szakértői bizonyítást folytatott le, a szakvélemény elkészítésére a szakértelemmel rendelkező HGD Kft. rendelte ki. A kiegészített szakvéleményt elfogadva megállapította, hogy a Stiebel hőszivattyú értéke nullára csökkent, tekintve, hogy a benne alkalmazott R-22 rendszergáz a szabvány szerint ma már nem alkalmazható. Az elsőfokú bíróság kifejtette, hogy a régi berendezésekhez szerviz célokra „törvényben meghatározott időpontig” a R-22 jelű gázt még lehet használni, az új berendezéseket viszonyt olyan új gázokkal töltik fel, amelyeknek nincs az ózonrétegekre káros hatása. Az Alpha-Innotec WW 280 1 hőszivattyú értékcsökkenését 90 %-osnak határozta meg, melyből 80 % (4.449.000 Ft) a helytelen tárolásból, míg a műszaki avulásból további 10 % eredt. Az Alpha-Innotec hőszivattyús bojler, melegvíz tároló és fűtőpatron értékcsökkenésének mértékét 50 %-ban (679.844 Ft) határozta meg. A leszállított 1.668.380 Ft áruszerelvények értékcsökkenését szintén 50 %-os mértékben (834.190 Ft) állapította meg.

Az elsőfokú bíróság a gépek- és alkatrészek értékcsökkenéséből eredő hátrányt – a felek közrehatását vizsgálva – 50-50 %-ban osztotta meg. Ugyanakkor a Stiebel típusú hőszivattyú teljes értékvesztését az alperesre terhelte, tekintve, hogy az már nem fogalmazható, és az alperes a Ptk. 367. § /1/ bekezdése alapján nem hívta fel az alperes figyelmét az abban alkalmazott rendszergázra. Így a felperest a berendezések értékcsökkenéséből az Alpha-Innotec hőszivattyú esetében 40 %-os tárolási értékvesztés (2.224.500 Ft), és a 10 %-os műszaki avulás 1/2-ed részeként

meghatározott 27.807 Ft; valamint az Alpha-Innotec bojler, melegvíztároló és fűtőpatron 25 %-os értékvesztése (339.922 Ft) terhelte. (Együtt: **2.592.229** Ft) Az 1.668.380 Ft értékű alkatrészt az elsőfokú bíróság megítélése szerint az alperes a felperesi elállás közlését követően már a saját felelősségére szállította le a felperes volt ügyvezetője Sz. V. részére. Így annak értékcsökkenését nem terhelte a felperesre. Az így meghatározott 2.592.229 Ft, felperest terhelő értékvesztést levonva a felperes által az alperesnek megfizetett 11.247.565 Ft-ból az alperest 8.655.336 Ft visszafizetésére kötelezte.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az alperes terjesztett elő *fellebbezést* az elsőfokú bíróság ítélete részbeni megváltoztatása és a felperes kifizetett díj visszafizetés iránti keresete 3.526.799 Ft marasztalási összegben túli elutasítása iránt. Fellebbezési álláspontja szerint az elsőfokú bíróság értékcsökkenés viselésére vonatkozó határozata megalapozatlan. Az elsőfokú bíróság a Stiebel hőszivattyú teljes értékvesztését – a forrás megjelölése nélkül – a K. N. Bt. fellebbezéshez csatolt internetes honlapján szereplő „fejtegetés” alapján terhelte teljes egészében az alperesre. Ez a forrás csupán egy olvasói levélre adott válasz, mely szakirodalomnak nem nevezhető. Az elsőfokú bíróságnak a fellebbezéshez szintén csatolt 842/2006/EK rendeletet kellett volna figyelembe vennie az értékvesztés megítélésénél, amely szerint a tilalom a 2007. július 4. napja után gyártott termékekre vonatkozik. Amennyiben pedig a felperes az eredeti megrendelésnek megfelelően beépíti a hőszivattyús gépeket, a helytelen tárolásból fakadó értékvesztés fel nem merül. Kifejtette, hogy álláspontja szerint az elsőfokú eljárás során bizonyítást nyert, hogy átadta a felperesnek a gépek használati utasításait, tehát a felperesnek tudnia kellett azt, hogy a gépeket nem lehet egy nyitott színben tárolni, ahol a fagyveszélynek kitéttek. A használati útmutatók átadásakor a felperes ügyvezetője Sz. V. volt, így azok átvételére jogosult volt. Megalapozatlan az 50-50 %-os közrehatás megállapítása, mivel az ellentmond mind a korábbi másodfokú bírósági végzésnek, mind pedig az elsőfokú eljárás során beszerzett szakvéleménynek.

Az alperes a fellebbezési eljárás során fellebbezését úgy változtatta meg, hogy az elsőfokú ítélet 8.655.336.Ft tőke és járulékai megfizetésére kötelező rendelkezése megváltoztatását és az alperes marasztalására irányuló kereset teljes elutasítását kérte.

A felperes *fellebbezési ellenkérelmében* az elsőfokú ítélet fellebbezett része helybenhagyását és az alperes másodfokú perköltségben marasztalását kérte.

Az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletét a fellebbezési kérelem és az arra előterjesztett fellebbezési ellenkérelem korlátai között (Pp.253.§. (3) bekezdés) bírálta felül. Az alperes fellebbezése pedig nem érintette az elsőfokú ítélet felperest különféle gépek és szerelési anyagok kiadására kötelező rendelkezését. Ezen túl az alperes a fellebbezési eljárás során a Pp.247.§. (2) bekezdése tilalmát figyelmen kívül hagyva terjesztette ki a fellebbezését a kereset teljes elutasítását kérve. A fellebbezési határidőn belül (Pp.234.§. (1) bekezdés) érkezett fellebbezésében ugyanis csak az elsőfokú ítélet oly módon történő megváltoztatását kérte, hogy a másodfokú bíróság a kereset 3.526.799.Ft tőke és járulékai marasztalási összegben túli részét utasítsa el. A

fellebbezés kiterjesztése törvényi tilalma miatt az ítéletábra a kiterjesztett alperesi fellebbezést figyelmen kívül hagyta.

Az elsőfokú bíróság a tényállást – a felperes birtokába adott gépek- és alkatrészek értékcsökkenéséből eredő hátrány megosztása tekintetében – részben tévesen állapította meg, ezért az alperes – említett korlátok közötti – fellebbezése alapos volt.

A részben megismételt elsőfokú eljárás során a felek között már nem volt vitás, hogy – a szereléshez szükséges berendezések és alkatrészek átadását, a tervezést is magában foglaló – szerelési szerződés (Ptk.408.§.) a lényeges tartalmi elemekben való megállapodás hiányában nem jött létre. (Ptk.205.§. (1)-(2) bekezdés) A szerződés nélkül teljesített szolgáltatások és azok ellenszolgáltatása az azokat nyújtó félnek visszajárnak a jogalap nélküli birtoklás (Ptk.193.§ - 195.§) és a jogalap nélküli gazdagodás (Ptk.361.§ - 364.§) szabályai szerint. Az utóbb létre nem jött szerződés alapján a felperesnek átadott gépek – és alkatrészek helytelen tárolásából, illetve az esetleges műszaki avulásból eredő értékvesztését – helyesen – a Ptk.195.§. (3) bekezdése alapján kellett megítélni. Ezen törvényhely szerint a jogalap nélküli birtoklás, rosszhiszemű birtokos felel a dologban bekövetkezőt mindazokért a károkért, amelyek a jogosultnál nem következtek volna be.

Annak eldöntésénél, hogy a felperes a károkért nem felelő jóhiszemű birtokosból (Ptk.195.§. (2) bekezdés) mikor vált rosszhiszemű birtokossá, arra kellett figyelemmel lenni, hogy mikor hiúsult meg végleg a szerelési szerződés létrejötte, azaz a felperesnek mely időponttól kellett számolnia – az alperes tulajdonába tartozó, de a felperes birtokában lévő – gépek- és berendezések visszaszolgáltatásának kötelezettségével. Ilyen időpontként 2005. március 26. napja határozható meg, amikor a felperes „elállási” nyilatkozatot közölt az alperessel, tehát már maga sem kívánta az alperessel kötendő szerződés létrejöttét, a hőszivattyús fűtési-hűtési rendszer kivitelezését. A jogviszony létrejöttétől való felperesi elzárkózást tartalmazó nyilatkozat közlését követően az lett volna a felperestől általában elvárható (Ptk.4.§. (4) bekezdés) magatartás, ha felhívja az alperest a gépek- és alkatrészek elszállítására. Ilyen nyilatkozat megtételére ugyan a felperes a fellebbezési eljárás során hivatkozott, azonban ezt egyetlen perbeli okirat, vagy más adat sem támasztja alá. Értelemszerűen nem lett volna akadálya annak sem, hogy a felperes a visszaszállításra vonatkozó nyilatkozat elmaradása esetén maga szállítsa vissza az alperesnek a berendezéseket és gépeket. Tekintve, hogy tényszerűen ez is elmaradt, a felperes a Ptk.195.§. (3) bekezdése alapján viselni köteles a gépekben és alkatrészekben bekövetkezett kárt.

Megjegyzendő, hogy az ítéletábra nem értett egyet az elsőfokú bíróság azon álláspontjával, hogy az 1.668.380.Ft értékű alkatrészt az alperes a felperes 2005. március 26. napján kelt nyilatkozata közlését követően már csak a saját felelősségére szállította le. Az alperes által csatolt, és a felperes ügyvezetőjének faxon megküldött levélből ugyanis kitűnik, hogy ezeket az alkatrészeket az alperes a felperes ügyvezetője elérhetetlensége miatt adta át a felperes tagjának, Sz. V.-nak. A fax útján a felperes értesült az alkatrészek tárolási helyéről, így kérhette azok kiadását is.

A Ptk.195.§. (3) bekezdése anyagi jogi szabálya folytán a kár összege, azaz a felperesi tárolás során előállt értékvesztés mértéke bizonyítása a Pp.164.§. (1) bekezdése szerint az alperest terhelte. A bizonyítási teherre és a bizonyítási kötelezettségre az ítéletábrán az alperest végzésében figyelmeztette. (Pp.3.§. (3) bekezdés)

A hőszivattyús rendszer berendezései és a leszállított alkatrészek értékvesztése megítéléséhez különleges szakértelem szükséges, tehát szakértői bizonyításnak van helye. (Pp.177.§. (1) bekezdés) Az elsőfokú bíróság – azon túl, hogy a szakértői bizonyítás során nem volt tekintettel a Ptk.195.§. (3) bekezdése törvényi szabályára – a különleges szakértelmet igénylő kérdés megítélésére nem igazságügyi szakértőt, hanem a HGD. Kft-t rendelte ki. Az elsőfokú ítélet pedig – sértve a Pp.221.§-t - arra vonatkozó indokolást nem tartalmazott, hogy az elsőfokú bíróság a szakértelmet igénylő kérdés megállapítására miért nem igazságügyi szakértőt rendelt ki.

A Pp.3.§. (5) bekezdése szerint ugyan a bíróság a polgári perben alakszerű bizonyítási szabályokhoz, a bizonyítás meghatározott módjához vagy meghatározott bizonyítási eszközök alkalmazásához nincs kötve, de mindez nem jelenti azt, hogy a bíróságnak a szakértelmet igénylő kérdés megállapításához nem igazságügyi szakértőt, hanem az adott szakmai kérdésben bármely okból jártassággal rendelkező szakmai szervezetet vagy céget kellene kijelölnie. A Pp.177.§. (2) bekezdése világos szabálya szerint a bíróság a szakértői névjegyzékben szereplő igazságügyi szakértőt, szakértő társaságot, szakértői intézményt vagy külön jogszabályban meghatározott állami szervet, intézményt, szervezetet rendelhet ki szakértőként. Más szakértő csak ezek hiányában, kivételesen alkalmazható. Így mindaddig, amíg az adott szakterületre a szakértői névjegyzékben szerepel a képesítési és szakmai feltételeknek megfelelő szakértő, nincs helye más hozzáértő személy, avagy szervezet kirendelésének.

A szakértői bizonyítás elsőfokú eljárásbeli fogyatékoságai folytán a HGD Kft. szakmai véleményei nem szolgáltak bizonyítékául a gépek- és berendezések értékvesztésének. Ezért az alperes a fellebbezési eljárás során a Pp.235.§. (1) bekezdése III. fordulata alapján alappal indítványozhatta a további szakértői bizonyítás lefolytatását igazságügyi szakértő kirendelésével. Nem volt figyelmen kívül hagyható az sem, hogy a hatályon kívül helyezést megelőző eljárásban a megyei bíróság már rendelt ki igazságügyi szakértőt, aki a hőszivattyúk szakterületén kellő jártassággal rendelkezik.

A másodfokú bíróság kirendelésére B. I. igazságügyi szakértő szakvéleményében megállapította, hogy a hőszivattyút kizárólag belső térben szabad elhelyezni, az elhelyezési területnek száraznak és fagymentesnek kell lennie. E feltételeknek a perbeli berendezések tárolása nem felelt meg. Meghatározta a gépek- és alkatrészek értékvesztését a felperes rosszhiszeművé válását (2005. március 26.) megelőző és követő időszakban ; az előbbi 10%-ban, míg az utóbbi 73,5%-ban. Az alperes a szakvéleményre előterjesztett észrevételeiben kifejtette, hogy álláspontja szerint a tényleges értékvesztés a fagyveszélyes helyen történt tárolás miatt már az első évben olyan mértékű, hogy „a gépek nagy valószínűséggel semmit, vagy legfeljebb az eredeti árak 10%-át érik”.

Az alperes szakmai érvekkel alátámasztott észrevételeire a kirendelt igazságügyi szakértő írásbeli szakvélemény-kiegészítésében és személyes meghallgatása során úgy nyilatkozott, hogy a felperesnél tárolt berendezések konkrét károsodása csak közvetlen, műszeres vizsgálattal ítéelhető meg, melynek hiányában a szakértő az értékvesztést csak becsülheti. Az értékvesztés kérdésében „csak egy üzemi működési körülmények között elvégzett szakértői, gyártói vizsgálat adhatna megbízható választ”. Az alperes vállalta a hőszivattyú berendezései saját költségén kiszállítását a németországi gyártó cégeknek (Alpha-Innotec, Stiebel Eltron) az értékvesztést megállapító műszeres vizsgálatra. A felperes azonban az ítéeltábla többszöri felhívására nem tett nyilatkozatot a berendezések vizsgálatra kiszolgáltatásáról, illetve utóbb úgy nyilatkozott, hogy a gyártói műszeres vizsgálatra a berendezéseket nem adja ki.

Ezért az ítéeltábla az igazságügyi szakértő azon nyilatkozatára figyelemmel, melyben az alperes értékvesztésre vonatkozó nyilatkozatát elfogadva szükségesnek tartotta az értékvesztés mértéke helyes meghatározására a gyártói műszeres vizsgálatot, úgy tekintette, hogy a közölt bizonyítási teher megfordult, és immár a szükséges bizonyítás lefolytatásához a gépek kiadását megtagadó felperes volt köteles azt bizonyítani, hogy az általa végzett helytelen tárolást követően még van a gépi berendezéseknek számba vehető értéke. Erről a megváltozott bizonyítási teherről a másodfokú bíróság végzésével tájékoztatta a felperest, amely további bizonyítási indítványt nem terjesztett elő.

Ezért az ítéeltábla elfogadta az alperes azon nyilatkozatát, hogy a gépek- és alkatrészek „legfeljebb az eredeti áruk 10%-át érik”. Az értékvesztésért a Ptk.195.§. (3) bekezdése alapján a vizsgálatra kiadást elmulasztó felperes felel. A felperes tehát az elsőfokú ítélet jogerőre emelkedett rendelkezése alapján az alperesnek kiadni köteles a gépeket és alkatrészeket, azonban – az elszámolás körében – csak azok értéke 10%-a megtérítését követelheti az alap nélküli gazdagodás szabálya alapján. (Ptk.361.§. (1) bekezdés) a szerződés létrejötte elmaradása miatt. Ez az összeg – az alperes által kibocsátott számlán feltüntetett euró vételár alapján - a berendezésekre együtt: 969.463.Ft. Az alperes a felperes által kifizetett 11.247.565.Ft-ból 1.456.620.Ft ellenértékért szolgáltatást nem teljesített, így ezt az összeget is visszafizetni köteles. (összesen: 2.426.083.Ft)

Ezekre tekintettel az ítéeltábla az elsőfokú bíróság ítélete fellebbezett részét részben megváltoztatta és az alperest terhelő marasztalás összegét – a fellebbezési kérelem korlátaira figyelemmel – 3.526.799.Ft tőkére, valamint annak a 2004. március 1. napjától a kifizetés napjáig járó, a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes alapkamat 7%-kal növelt mértékére leszállította.